

at paabegynde Skolebespisningen ved at udtale, at den var deres Pligt. Under disse Omstændigheder har jeg, ikke med Glæde og først meget sent, efter at det havde vist sig, at Enighed ikke kunde opnaas, og efter at Ministeren i Samraadet havde erklæret, at han som et Forsøg vilde kunne gaa med dertil, været med til at foreslaa, at den Spore, vi ikke havde kunnet finde paa anden Maade, blev givet Kommunerne derved, at en Del af Bespisningsudgifterne refunderedes af Statskassen. Naar jeg siger, at jeg ikke har gjort det med Glæde, er det ikke, fordi mit personlige Standpunkt er det, at Staten ikke bør tage Del i disse Udgifter, for jeg er personlig af den Anskuelse, at Statens Deltagelse i disse Udgifter er fuldt ud naturlig; men det er, fordi det er mig bekendt, at der i vide Kredse indenfor Folketinget hersker en anden Anskuelse, og jeg mener ubetinget, at Vægten af dette Lovforslag, naar det gaar til Landstinget, formindskes, saafremt det ikke gaar enstemmigt vedtaget herfra. Jeg har altsaa først gjort dette Skridt og er i dette Øjeblik ogsaa med til at anbefale ærede Medlemmer at gøre det, fordi det ikke var muligt at faa hele Udvalget samlet om at give Lovforslaget en saadan Affattelse, at Landstinget, der tidligere har faaet at vide af den daværende Minister, at det i sin tidligere vedtagne Form egentlig var en uskadelig Overflødighed, vilde kunne se af det Lovforslag, det nu fik til Behandling, at Folketingets Anskuelse var den, at Skolebespisning af sultne Børn skal finde Sted. Da det ikke lykkedes under enstemmig Form at finde en Affattelse, hvorved dette kunde blive gjort Landstinget klart, har jeg været med til at stille det Ændringsforslag, hvorved jeg mener, at de modvillige Kommuner i saa høj Grad som mulig kan faa en Spore til at ordne Skolebespisningen, og jeg skal derfor anbefale at vedtage Flertals-Ændringsforslagets § 4. Jeg maa endnu kun bemærke, at naar det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) kalder den et Sugeværk, som kan lægges ind i Statskassen, uden at denne selv kan bestemme noget om, i hvad Omfang den vil give Penge ud, maa jeg gøre opmærksom paa, at de Kommuner, som skal afholde $\frac{2}{3}$ af Udgifterne, dog neppe af Hensyn til den ene Trediedel, de kan pumpe ud af Statskassen, vil ordne en Skolebespisning, som de ikke selv anser for nødvendig, og § 2 har fuldt ud opretholdt og jeg vil ikke have været med til andet end fuldt ud at opretholde Kom-

munernes Ret til selv at dømmie om Trangen til Bespisning.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, fordi jeg før glemte et Spørgsmaal, jeg gerne vilde have gjort den ærede Ordfører for Udvalget (Wiinblad). Jeg kan i øvrigt kun udtale min Tilfredshed med, at den sidste ærede Talers Udtalelser i Virkeligheden kun var en lang Undskyldning for, at han stod blandt Flertallet; han har ogsaa tidligere staaet sammen med os andre. Det, hvorom jeg vil spørge den ærede Ordfører, angaar en Sætning, der findes i Betænkningens næstsidste Stykke, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil læse et Par Linier op. Der staar: „Et Flertal“ — saa følger Navnene — „mener, at Skolebespisningen ikke hidtil er bragt til Udførelse i den Udstrækning, som det var ønskeligt, og foreslaar derfor som et Forsøg at lade Staten yde...“ o. s. v. Loven skulde altsaa være en Forsøgslov. Men vi finder ikke i Lovforslaget noget, der giver det Forsøgets Præg, vi finder kun disse Ord i Betænkningen. Ændringsforslagets Tekst indeholder intet, der vil gøre Loven til en Forsøgslov. Vi har saa tidt i Rigsdagen været inde paa Forsøgslovgivning; saa vidt jeg har forstaaet, fremtræder denne paa en af to Maader: Enten gives der Loven en begrænset Virketid, eller ogsaa er der i Loven sat en Frist, inden hvis Udløb Regeringen skal fremsætte Forslag om Revision. Men noget saadant findes ikke i Ændringsforslagets Tekst, og derfor vil jeg gerne spørge den ærede Ordfører, hvad Meningen egentlig er med dette, at Loven skulde være en Forsøgslov.

Fraenkel: De Herrer har jo nu hørt Sagens Historie gennemgaa, og det, jeg synes har mest Interesse for os i denne, er, at man her i Tinget enstemmigt har kunnet samles om et Lovforslag, der er blevet oversendt til Landstinget og ikke er kommet ud af Udvalget dér. Dersom det samme Lovforslag nu var blevet fremsat her i Tinget, vilde det atter enstemmigt vedtaget være blevet sendt op til Landstinget; og der er vel neppe nogen, som kan tvivle om, at det under de nuværende Forhold vilde gaa igennem dette. Som Lovforslaget nu kommer frem — jeg tænker navnlig paa § 4, paa dette, at Staten skal overtage en Del af Byrderne ved Bespisningen —, ved man jo meget godt, at det er principielt stridende mod Opfattelsen hos en hel Del Medlemmer